

**JUDECATORIA SECTOR IV BUCURESTI – SECTIA PENALA
SENTINȚA PENALĂ NR. 3531**

SEDINTA PUBLICA DE LA DATA DE: 20.12.2012

INSTANTA COMPUSA DIN:

PRESEDINTE - MIHAI ALEXANRU MIHALCEA

GREFIER - LIDIA DUMITRESCU

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror Iulia Nistorică.

Pe rol judecarea propunerii de liberare conditionata privind pe petentul condamnat .....

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns petentul condamnat, personal în stare de deținere și asistat de apărător ales ....., cu împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează instanței faptul că s-au atașat la dosar relațiile solicitate de la Penitenciarul Jilava, respectiv o caracterizare actualizată privind persoana petentului condamnat.

Apărătorul petentului condamnat dosar un set de înscrisuri, precum și copii de pe cartea pe care a scris-o petentul în detenție.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Apărătorul petentului condamnat solicită, în temeiul art. 450 C.p.p. rap. la art. 59 C.p., admiterea propunerii Penitenciarului Jilava și în consecință să se dispună liberarea condiționată a petentului. Consideră că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 59 C.p., în sensul că petentul condamnat a executat din pedeapsă fracția obligatorie prevăzută de lege, a fost stăruitor în muncă și disciplinat. Arată că petentul are 61 de zile considerate ca executate ca urmare a muncii prestate, respectiv pentru scrierea unei cărți. Mai arată că pe perioada executării pedepsei petentul condamnat a fost disciplinat, a ținut legătura cu membri familiei și a avut un comportament bun cu ceilalți colegi de detenție. Arată că la dosar există probe din care rezultă că petentul condamnat a dat dovezi temeinice de îndreptare, iar pe perioada arestului preventiv și detenției acesta a conștientizat și va avea un efect asupra sa pe viitor. Arată că după ce petentul condamnat va fi liberat condiționat acesta va merge la același domiciliu pe care l-a avut anterior arestării. Solicită ca la soluționarea cauzei să se aibă în vedere notele scrise și depuse la dosar de către ....., pe care și le însușește. Totodată, solicită să nu se aibă în vedere hotărârea Comisiei de sancțiuni disciplinare din cadrul Penitenciarului Jilava pentru că este nelegală și netemeinică, iar pe de altă parte a fost și atacată de către petent. Arată că, dacă într-adevăr se constată că petentul a folosit telefonul mobil din luna august este puțin probabil de crezut că organul competent să fi stat atâtea luni în pasivitate. Față de cele arătate, solicită admiterea propunerii și liberarea condiționată a petentului condamnat.

Potentul condamnat, personal, arată că la presiunile exprese ale parchetului a fost sancționat disciplinar pentru folosirea unui telefon. Arată că a contestat hotărârea Comisiei de sancțiuni disciplinare. Mai arată că după întocmirea raportului de incident și-a procurat o serie de documente care dovedesc faptul că parchetul s-a aflat într-o eroare. În acest sens arată că, camera sa de detenție este prevăzută cu două paturi și stă împreună cu un alt deținut și că au fost efectuate șase percheziții până când a apărut adresa parchetului și alte două percheziții după emiterea adresei parchetului. Mai arată că în timp ce se afla la alte instanțe au fost înregistrate convorbirile efectuate de pe numărul de telefon respectiv, deci nu avea cum să fie utilizat de el acel telefon. Arată că din anul 2009 este subiectul unei atente monitorizări atât din partea unor deținuți însărcinați special în acest sens, cât și de către agenții din penitenciar și era conștient de acest fapt. Mai arată că, conform listingului telefonului public rezultă că vorbea cu fiica sa din penitenciar. Consideră că

sușinerile parchetului, în sensul că a vorbit cu fiica sa de pe telefonul mobil, sunt eronate întrucât este puțin probabil să se poată vorbi în același timp și pe telefonul fix și pe telefonul mobil.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea propunerii de liberare condiționată formulată de PNT București Jilava. Arată că într-adevăr petentul condamnat a executat fracția de 2/3 din pedeapsa 1 an închisoare aplicată prin sentința penală nr. 126/2012 a Judecătoriei Sector 1 București, dar nu a dat dovezi temeinice de îndreptare. Arată că pe perioada executării pedepsei petentului condamnat i s-a aplicat o sancțiune disciplinară pentru că a efectuat un număr de 3332 de convorbiri telefonice în perioada august – noiembrie 2012, având practic, în mod constant, acces la un telefon mobil și, între timp a mai suferit și o altă condamnare.

I N S T A N Ţ A,

Deliberând asupra cauzei penale de față constată următoarele:

Sub nr. **39416/4/2012** a fost înregistrată pe rolul acestei instanțe propunerea de liberare condiționată formulată de PNT București Jilava în ceea ce îl privește pe petentul condamnat .....

În procesul-verbal nr. 48/29.11.2012, întocmit de Comisia de propuneri, se reține că executarea pedepsei de 1 an închisoare aplicată prin sentința penală nr. 126/2012 a Judecătoriei Sector 1 București a început la data de 21.06.2012 și urmează să expire la data de 01.05.2013, transformate în zile pedepsele sunt egale cu 365 zile.

Pentru a deveni propozabil în vederea liberării condiționate, condamnatul trebuia să execute fracția de 2/3 din pedeapsă, respectiv 243 zile de închisoare, dintre care 61 de zile considerate ca executate pe baza muncii prestate și 182 de zile efectiv executate.

Comisia a constatat sub acest aspect că deținutul a executat și câștigat 244 zile de închisoare.

Comisia a considerat că deținutul poate fi liberat condiționat, acesta fiind la prima analiză.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 59 Cod penal pentru acordarea liberării condiționate, reținând în acest sens că deținutul a executat fracția obligatorie din pedeapsa prevăzută de lege, iar în perioada detenției conduita sa a fost corespunzătoare.

Potrivit caracterizării atașate la dosar, condamnatul a avut un comportament relativ corespunzător până la prima analiză a comisiei în sensul că a respectat prevederile ROI, avut o conduită bună față de personalul unității și a relaționat bine cu ceilalți deținuți, participând la unele dintre activitățile desfășurate în penitenciar, a fost sancționat în luna decembrie 2012 și a fost recompensat o singură dată.

Instanța reține că petentul a fost sancționat disciplinar, sancțiunea primită de acesta având caracter executoriu, pentru că a efectuat un număr impresionant de convorbiri telefonice în perioada în care a fost deținut, având practic, în mod constant, acces la un telefon mobil. O astfel de faptă, care prezintă un grad de pericol ridicat în raport cu rigoarea ce trebuie să existe într-un penitenciar, afectează în mod extrem de grav ordinea și disciplina în penitenciar precum și siguranța ce trebuie să fie asigurată în locul de deținere, creând de asemenea un pericol real pentru atingerea scopului pedepsei și îndeplinirea funcției de izolare temporară de societate a acesteia.

În ceea ce privește această sancțiune primită de petent la data de 07.12.2012 în urma raportului de incident din data de 04.12.2012, instanța consideră că materia sancționării disciplinare a persoanelor lipsite de libertate se aseamănă foarte mult din punct de vedere material și procedural cu procedura contravențională de drept comun. În ambele cazuri se poate discuta despre aplicarea unei sancțiuni cu caracter punitiv și de reeducare, aplicate de un agent al statului care constată și încadrează juridic fapta petentului, aplicând o sancțiune pentru acea faptă. În egală măsură se poate reține, conform jurisprudenței Curții EDO contra României, respectiv cauzele ..... contra României și .....contra României, prezumția de temeinicie a raportului

agentului constator, pe baza căruia se întocmește ulterior hotărârea de sancționare. Însă aceeași jurisprudență impune respectarea unor limite rezonabile ale acestei prezumții, limite care să fie date de circumstanțele fiecărei cauze. Astfel, conform Curții EDO, această prezumție trebuie să fie una relativă, care să comporte posibilitatea administrării unor probe în apărare și care să poată fi răsturnată în momentul în care există probe certe care să infirme situația de fapt constatată de actul întocmit de agentul statului. Orice altă aplicare a acestei prezumții, în opinia acestei instanțe, este pasibilă de a crea posibilitatea exercitării unor abuzuri contra unor persoane private de libertate, abuzuri care nu ar putea fi corectate, nemaexistând, prin absolutizarea prezumției de temeinicie a actelor organelor statului, posibilitatea unui control judiciar efectuat de o instanță independentă și imparțială.

Chiar dacă există în opinia acestei instanțe anumite semne evidente de întrebare cu privire la modul în care a fost posibil ca un deținut să dețină un telefon mobil în penitenciar timp de aproximativ trei luni și să folosească acest telefon mobil de 3332 de ori înainte de a fi descoperit, moment ce a survenit cu puțin timp înainte de soluționarea acestei cauze penale, instanța constată că în acest dosar este chemată doar a aprecia asupra îndeplinirii sau neîndeplinirii condițiilor impuse de lege pentru acordarea beneficiului liberării condiționate și nu asupra validității hotărârii în baza căreia a fost sancționat petentul. Cu privire la validitatea acestei sancțiuni nu se va putea pronunța decât judecătorul delegat de la PNT Jilava și ulterior, o instanță de judecată, însă la aceste momente al analizării solicitării de liberare condiționată, această sancțiune este în vigoare, are caracter executoriu de la data aplicării ei și această instanță nu poate face abstracție de existența acesteia.

De asemenea, trebuie observat că acesta nu a făcut eforturi deosebite pe calea reeducării sale, ceea ce nu poate conduce decât la concluzia că scopul pedepsei nu a fost realizat deocamdată față de acest deținut.

Este adevărat că petentul a participat la unele dintre activitățile educative și asistență psihosocială organizate la locul de deținere, executa pedeapsa în prezent în regim deschis, a păstrat legătura cu familia sa, din punct de vedere psihologic nu prezintă manifestări dezadaptive psihocomportamentale și începând cu luna august a scris lucrarea intitulată „România – un studiu comparativ între trei epoci consecutive: comunism, tranziție și perspectivele comunitare”, pentru această activitatea primind un număr de 32 de zile considerate ca executate. Instanța consideră că aceste acțiuni ale petentului, care de altfel sunt laudabile, sunt unele normale pentru o persoană privată de libertate, mai ales în contextul în care petentul este o persoană cu o personalitate matură și cu un grad ridicat de educație. Petentul nu a muncit pe perioada executării pedepsei, fapt ce însă nu îi este imputabil.

Instanța reține că la acest moment nu se impune liberarea condiționată a petentului chiar dacă acesta a îndeplinit fracția prevăzută de lege deoarece față de acesta funcțiile pedepsei nu au fost realizate impunându-se ca acesta să-și intensifice eforturile în ceea ce privește formarea unei atitudini de respect față de valorile sociale și ordinea de drept.

În consecință, având în vedere comportamentul avut până la acest moment instanța constată astfel că timpul pe care l-a executat condamnatul din pedeapsă nu este suficient pentru ca acesta să își însușească în totalitate scopul preventiv și educativ al pedepsei, prevăzut de art. 52 Cod penal, astfel încât în viitor să nu mai comită și alte fapte infracționale, și să fie redat societății.

Chiar dacă petentul condamnat a executat deja parte din pedeapsă acest fapt nu are relevanță în cauză, în condițiile în care acesta nu a avut un comportament deosebit nici măcar la locul de deținere, acolo unde ar fi trebuit ca funcțiile pedepsei să fie îndeplinite față de acesta, iar el ar trebui să fie redat societății cu convingerea că se va reintegra și nu va mai reveni în mediul penitenciar. De asemenea, trebuie observat și faptul că petentul nu a cauzat probleme majore pe parcursul executării pedepsei, dar nici nu a încercat să se remarce într-un mod deosebit, ceea ce i-ar fi fost la îndemână având în vedere nivelul său de educație, existând un risc destul de ridicat ca petentul să nesocotească regulile de drept penal în cazul în care nu există garanții certe a unei reeducări a comportamentului acestuia. Aceste garanții sunt necesare și în raport de natura faptei

săvârșite de către petent, precum și în raport de faptul că acesta a încălcat în mod constant în ultima perioadă de timp rigorile impuse de regimul de detenție prin folosirea unui telefon mobil, situații care aduc indicii importante pentru stabilirea situației actuale a petentului și a posibilității reale de reintegrare socială a acestuia, mai ales în situația în care petentul are un comportament din care nu rezultă dovezi temeinice de îndreptare.

Deși petentul nu are antecedente penale, instanța ia în calcul și faptul că acesta mai are o doua condamnare, care nu este definitivă și față de care petentul este în continuare prezumat nevinovat, existența acestei condamnări coroborată că atitudinea pe care petentul a avut-o în perioada detenției denotă un grad de indiferență față de normele legale și o relativă lipsă de grijă față de repercusiunile pe care ar putea să le suporte. Instanța consideră că menținerea climatului de siguranță pentru societate în ansamblul ei este mai importantă la acest moment decât situația personală a unui petent care nu a dat dovadă că ar dori să facă orice îşi stă în putere pentru a ieși în evidență și pentru a proba că fapta sa a fost de fapt o simplă și unică eroare din partea sa. În ceea ce privește starea de sănătate a petentului, instanța consideră că acest aspect nu este relevant pentru acordarea beneficiului liberării condiționate, petentul putând apela la căile legale de valorificare a acestei situații, respectiv la formularea unei eventuale cereri de întrerupere a executării pedepsei.

Simpla trecere a timpului în penitenciar nu poate duce în nici un caz automat la liberare condiționată, instituție juridică ce de altfel ar trebui să garanteze cel puțin teoretic că petentul condamnat odată pus în libertate nu își va mai continua comportamentul infracțional, garanție ce ar trebui să reiasă din faptul că în penitenciar acesta a avut un comportament care să genereze măcar o prezumție în acest sens. Ori așa cum am arătat comportamentul petentului în penitenciar nu a fost în acest sens. Instanța consideră că petentul trebuie să dovedească cu mai mult certitudine sau claritate faptul că scopul pedepsei este realizat față de el, printr-un comportament care să iasă în evidență.

Prin urmare, instanța apreciază că la acest moment nu se impune liberarea condiționată a condamnatului, și, față de cele reținute mai sus, cererea în temeiul art. 450 alin. 2 C.pr.pen. va fi respinsă ca neîntemeiată.

Instanța va fixa termen de reiterare a cererii la data de 01.02.2013, un termen pe care instanța îl consideră corespunzător comportamentului manifestat de petent, acesta putând în acest interval de timp să facă eforturi pentru a dovedi în mod clar că scopul pedepsei este împlinit față de el. Termenul fixat de instanță este stabilit în raport de comportamentul petentului, fiind un termen relativ scurt în care acesta poate face eforturi pentru ridicarea sancțiunii disciplinare primite.

În baza art. 192 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia din moment ce prezenta cerere a fost formulată nu de către petentul condamnat ci de către Comisia de liberări condiționate din cadrul PNT București Jilava.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

În baza art. 450 alin. 2 C. p. p. respinge ca neîntemeiată propunerea de liberare condiționată a petentului condamnat ....., fiul lui ..... și ....., născut la data de ....., în prezent deținut în Penitenciarul București Jilava formulată de către Comisia de liberări condiționate din cadrul PNT București Jilava.

Fixează termen de reiterare a cererii de liberare condiționată a petentului la data de **01.02.2013.**

În baza art. 192 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de recurs în termen de 3 zile de la pronunțare pentru procuror și pentru petentul condamnat.

Pronunțată în ședință publică, azi, **20.12.2012**.

PRESEDINTE,

GREFIER,

Red. ....dact..../27.12.2012/4ex.

LUMEA JUSTITIEI.RO